

צוקרמן גילה את המוד

במהלך המסיבה שנערכה בשבוע שעבר לכבוד ארגון צוקרמן (ראה עמוד 61) ראיין יעקוב אחימאיר את צוקרמן. המנהל שהודח גילה את פרטי הדחתו, לראשונה מאז החליט הוועד המנהל על סילוקו, ומתברר כי הגילוי שלו היה בדיוק כפי שפורסם בזמנו בהעולם הזה. קשה היה שלא לחוש בקולו של צוקרמן את המרידות על איש אחד. צוקרמן אינו כועס על יושב-ראש הוועד המנהל, הפרופסור ראובן ירון, לא על עורך-הדין המצחיקן, אהרון פאפו, ואפילו לא על מנכ"ל הרשות, יוסף (טומי) לפיד. צוקרמן כועס על מי שבגד בו, סויר הוועד המנהל, אריאל וינשטיין.

כפי שנטען בזמנו בהעולם הזה, הבטיח וינשטיין לצוקרמן כי הוא יתמוך בהארי כת הכהונה שלו. היה כמעט ברור אז כי אם וינשטיין יתמוך בצוקרמן, יצטרפו אליו צבי (הזי"י) זינדר ופאפו. שלושת

מפיק גינת
עוני חמור

אלה, יחד עם שני הקולות שהיו מובטחים לצוקרמן, של העיתונאי דניאל (דני) בלור ושל ניסים אלמוג, היו מבטיחים רוב לצוקרמן.

אולם ברגע האחרון, נענה וינשטיין לדין התנועה, וויתר, לא בפעם הראשונה, על דין המצפון. יומיים לפני ישיבת הוועד המנהל הודיע וינשטיין לצוקרמן כי אין לו ברירה אלא להכניע ללחצים ולהצביע עוד יותר מועד, המעיד על צביעות. הוא נבהל מלחץ דעת-הקהל ומהפגנת עובדי הטלוויזיה, והחליט להימנע מהצבעה. וינשטיין חשב כי אף אחד מהצדדים היריבים לא יוכל להאשים אותו אחר-כך.

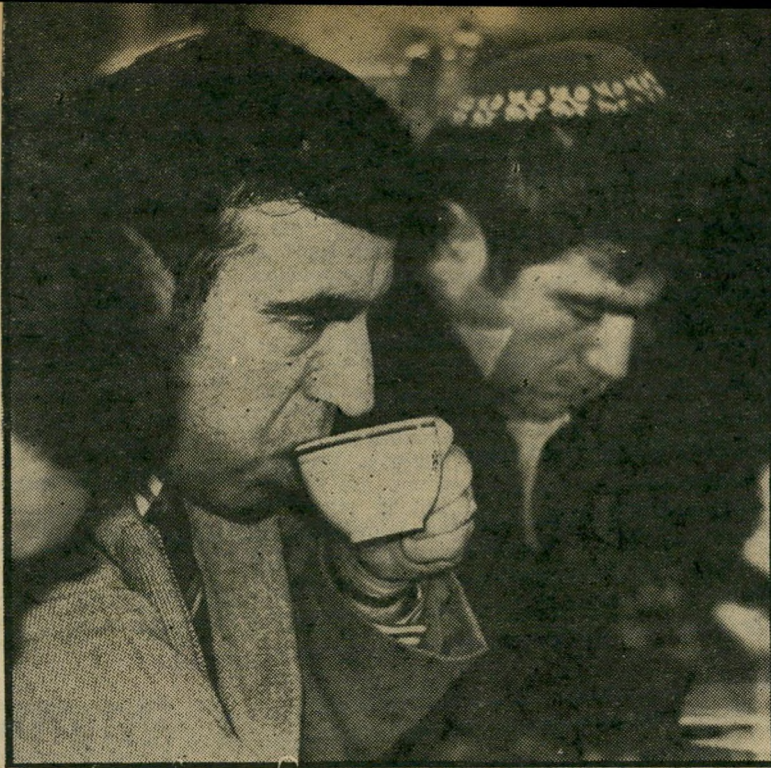
אולם וינשטיין טעה. מכל המנהלים החדשים, בעלי המגמות האנטי-דמוקרטיות, ייזכר דווקא וינשטיין כאיש שעזר יותר מכל אדם אחר לסתימת הפה ברשות השידור.

הנקמה של גינת

רפי גינת התחיל את דרכו בטלוויזיה ככתב מחלקת הספורט. בעת משחקי ארגון טינה חשב גינת כי מגיע לו לנסוע לארגון טינה, וכאשר אלכס גילעדי ביכר מי שהו אחר על פניו, נעלב גינת, וצפה ברור גו עם מחלקת-הספורט ועם גילעדי ועבר להיות כתב במערכת הכלכלית.

נראה כי זה היה המול הגדול של גינת כאשר מונה מפיק כלכלית, גרעון לב ארלי כמנהל הרדיו, קיבל גינת את הפיקת הכלכלית. הוועד לחזור למסך בקרוב. אך גינת גם נקם בגילעדי. הוא הצליח לקחת מערכת-הספורט שני כתבי ספורט, ירון קימור ורון לונשטיין. עתה טרם בלת מערכת-הספורט ממחסור עוד יותר גדול בכתבים.

לפני שהתחיל בהכנת כלכלית, ערך גינת סידרה בת שלושה פרקים למבט שני, על העוני והרעב בארץ, אשר זיעזעה את כל מי שצפה בה.

שר המר וסיו"ר וינשטיין
האמת התגלתה במסיבה

נפתרה בעיית לונדון

המפיק צבי (צבה) גורן, ביקש, בגלל סיבות אישיות, חופשה ללא תשלום בת-שנה, וסיפר כי הוא עומד לבלות ארבע בלונדון.

כאשר נודע הדבר למחלקת-החדשות, הם פנו אל גורן וביקשו ממנו להיות,

ששנה גורן
במקום קיטל

בזמנו הפנוי, כתב הטלוויזיה בלונדון. מייכה לימור, מי שהיה הכתב בלונדון, כבר חזר, ושלוש קיטל ביטל את נסיונו ללונדון, מאחר ונעלב מכך שלא נשר לח לוינגטון.

גורן, מי שהתמחה בביוס קונצרטים ור היה דובר האירוויזיון, לא יהיה עובד הרשות באותה שנה אלא יקבל שכר לפי כתבות.

הפטיציה של אורגד

הקריין אריה אורגד אינו בדיוק הר דמות האהודה ביותר בבניין הטלוויזיה, ועתה גם ברור מדוע. כאשר כולם היו עסוקים בהכנת המסיבה לכבוד המנהל החדש של הטלוויזיה, ארגון צוקרמן (ראה עמוד 61), היה אורגד עסוק בדבר אחר: הוא הכין פטיציה, שעליה ביקש להחתים את עובדי הטלוויזיה, נגד עריכת המסיבה. מובן שהפטיציה נכשלה והר עובדים הופיעו כמעט כאיש אחד למסיבה.

לא ברור מדוע עשה זאת אורגד: כדי להרגיז שוב, כפי שהוא עושה פעמים רבות, או משום שרצה למצוא חן בעיני הבוסים החדשים של הטלוויזיה ורשות-השידור. יתכן כי הסיבה היתה כפולה.

תובב בבניין הטלוויזיה. הוא מבכר את חדרו שבבניין הנהלת רשות-השידור, שם אין הוא נתקל במבטי עוינות ובמבטי בוז של העובדים.

אולם לעיתים צריך לפיד בכל זאת לבוא לבניין הטלוויזיה, שאותה הוא כביכול מנהל. או הוא מנסה לקשור קשרים ידידותיים עם העובדים. בדרך כלל נתקלים יונות אלה שלו בחומה קרה, אולם נראה כי אצל אחד הוא הצליח: הכתב הפרלמנטארי של מחלקת החדשות, יורם רונן.

לאחרונה נראים לפיד ורון כשהם מסר

ממרא מקום אבנר
רעיון לעתיד

תובכים חבוקים במסדרונות הטלוויזיה כרעים מזה שנים רבות.

בעיות שמירה

ברשות השידור

צפויה שערוריה, הקשורה בחברת-השמיירה שנשכרה על-ידי רשות-השידור לשמור על בנייני הרשות ומיתקניה. התברר כי בעוד שהחברה הודיעה על שכר מסויים שהיא משלמת לשומרים שלה, היא שילמה להם פחות. כאשר נודע הדבר לסמנכ"ל הרשות, שלמה עבאדי, הוא סירב לטפל בעניין, וטען כי זו בעייתם של עובדי החברה, ולא שלו. בינתיים כבר קמו מערערים על כשרות המיכרו, שלפיו קיבלה החברה את ה-עבודה.

חלבי ויתר על הארווארד

כתב החדשות, רפיק חלבי, החליט סופית שלא לצאת לחופשה, וויתר על

כתב חלבי
ביטול לימודים

המילגה שהציעה לו אוניברסיטת הארווארד בארצות-הברית. חלבי, שכבר הודיע על כך לשלטונות האוניברסיטה, חושש שם, בעקבות המדיניות החדשה של ראשי רשות-השידור והשתלטות טיפוסים כיוסף (טומי) לפיד עליה, פשוט לא יהיה לו לאן לחזור.

אולם לא רק אורגד ניסה להכשיל את המסיבה. כמה טכנאים ניסו אף הם לערוך פטיציה נגד המסיבה וטענו כי "צוקרמן לא עזר לנו כשהיה מנהל". אולם היה זה מיעוט מבוטל של טכנאים. האחרים לא זו בלבד שבאו למסיבה, אלא שגם תרמו הרבה להצלחתה.

הדובר העובד

דובר רשות-השידור, משה עמירב, יצא לחופשה, ואת מקומו ממלא יועץ מנכ"ל רשות-השידור ומי שהיה בזמנו דובר הרשות בעצמו, ארי אבנר. אבנר נפל בתקופה לא טובה לתפקיד ממלא-המקום. העורת של הדובר לענייני טלוויזיה, ערנה הפין, לקחה חופשה ונוסעת לחו"ל. העורת שלו לענייני רדיו, ערנה בירמן, לקחה חופשה בארץ.

אולם למרות זאת, השתפרו שירותי הדוברות דווקא כאשר אבנר הפך ממלא-המקום. אבנר, כאיש מקצוע וותיק, מבין כי אין זה מתפקיד הדובר לרומם ולשבח

קריין אורגד
פטיציה נגד מסיבה

את המנהלים שלו. הפרופסור ראובן ירון ויוסף (טומי) לפיד, אלא לדאוג לכך שעיתונאים יקבלו חומר מהימן ומאוזן.

רבים מקרב העיתונאים קיוו השבוע כי אבנר יישאר בתפקיד זה באורח קבוע.

חיבוק הדוב

ממלא-מקום מנהל הטלוויזיה וממלא-מקום מנהל מחלקת התכניות וממלא-מקום מנהל סרטי התעודה במחלקת התכניות, יוסף (טומי) לפיד, אינו מרבה להטי